

ΘΕΟΣΟΦΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ - ΑΘΗΝΑ-ULT

Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗ ΜΥΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Εργασία της Α.Παπαδομιχελάκη
παρουσιάστηκε την Ημέρα της Γιορτής της Ε.Π.Μπλαβάτσκι, στην
Αθήνα, στις 13 Μαΐου 2007

«Η Μυστική Δοξασία είναι κοινό κτήμα αναρίθμητων εκατομμυρίων ανθρώπων γεννημένων κάτω από διαφορετικά κλίματα, σε καιρούς που η Ιστορία αρνείται να αποδεχθεί και για τους οποίους η εσωτερική διδασκαλία ορίζει αριθμούς που δεν συμφωνούν με τις θεωρίες της Γεωλογίας και της Ανθρωπολογίας. Η γέννηση και η εξέλιξη της Ιερής Επιστήμης του Παρελθόντος είναι χαμένη στη μεγάλη νύχτα του Χρόνου... Αν λέγεται ότι τα επερχόμενα γεγονότα ρίχνουν τις σκιές τους από πριν, τα παρελθόντα γεγονότα δεν παραλείπουν να αφήσουν τα αποτυπώματα πίσω τους. Είναι, τότε, από εκείνες τις σκιές του πολύ παλιού Παρελθόντος και των φανταστικών σκιαγραφημάτων τους πάνω στην εξωτερική οθόνη κάθε θρησκείας και φιλοσοφίας, που μπορούμε να εξιχνιάσουμε τελικά το σώμα που τις παρήγαγε, ελέγχοντάς τες και συγκρίνοντάς τες. Θα πρέπει να υπάρχει αλήθεια και πραγματικότητα σε εκείνο που κάθε λαός της αρχαιότητας αποδέχτηκε και στήριξε τις θρησκείες και την πίστη του.»

Μυστική Δοξασία, Τόμ. II, σ. 794

Με την παρούσα εργασία, το θέμα περί προέλευσης των Ελλήνων παρουσιάζεται από την καθαρά απόκρυφη όψη του, μια όψη που δεν είναι ακόμη ευρέως γνωστή. Οι βασικές τοποθετήσεις των αρχαιολόγων, όπως είναι η αποδοχή της Ινδο-Άριας καταγωγής και η κάθοδος των νέων φύλων από τη Βορειοανατολική Ασία, συνάδουν με τις θέσεις της Αρχαίας Σοφίας. Ευρήματα, δε, της γεωλογίας και ανθρωποί σκελετοί, αν και δεν ανταποκρίνονται ακόμη στις χρονολογίες των εποχών όπως μας τις δίνει η εσωτερική παράδοση, εντούτοις αποκαλύπτουν ενσυνείδητη ζωή και πολιτισμό πολύ πριν από τις χρονολογίες που έδιναν θρησκεία και επιστήμη του περασμένου αιώνα.

Η συγκεκριμένη εργασία απορρέει από μελέτες βασισμένες στο απόκρυφο έργο της Ε.Π.Μπλαβάτσκι, τη Μυστική Δοξασία, το δίτομο απόκρυφο κείμενο που γράφτηκε το 1886-8 στην Ευρώπη και το οποίο περιλαμβάνει και εκθέτει απόκρυφες πληροφορίες για την ανθρωπότητα και τον πλανήτη, άγνωστες έως τότε στη Δύση. Θα λέγαμε ότι η έκρηξη της θεοσοφικής γνώσης στη διάρκεια των τελευταίων εκατό ετών, δίνοντας μεταφυσικά ερεθίσματα για την ύπαρξη και τη φύση, ώθησε το ρεύμα

της ζωής προς μια κυριολεκτική αλλαγή κοινωνικών, τεχνολογικών και επιστημονικών θέσεων, ενώ αναγκάζει τη θρησκευτική δυτική παράδοση να επαναπροσδιορίσει θεωρίες και θέσεις των δογμάτων της.

Το πολυσυζητημένο θέμα της προέλευσης των Ελλήνων – με τον όρο αυτόν καλύπτονται όλα τα λευκά φύλα που κατέβηκαν από την Σκυθία και κατοίκησαν την περιοχή των Βαλκανίων, της Μικράς Ασίας και της Ελλάδας – παρουσιάζεται υπό το φως της απόκρυφης ιστορίας και γνώσης, κάπως διαφορετικό από τον τρόπο που παρουσιάζεται κάτω από τη στείρα οπτική γωνία και το αποκρυσταλλωμένο δόγμα των νέο-Ελλήνων.

Για τη Θεοσοφία, υπάρχει η υπερβατική όψη της ζωής και ό,τι εκδηλώνεται ως φαινόμενο έχει την πηγή και τη βάση του εκεί όπου οι ανθρωπίνες αισθήσεις μας χάνουν την εμβέλειά τους. Δέχεται τον παγκόσμιο νόμο της Εξέλιξης από τον οποίο κυφορούνται οι νόμοι της Φύσης και επομένως οι νόμοι για τις υπάρξεις του σύμπαντος. Η γη και η ανθρωπότητα ως ένα μέρος του σύμπαντος και ιδιαίτερα του ηλιακού μας συστήματος, υπόκεινται στον αμετάκλητο νόμο της Μίας Αρχής από τον οποίο απορρέουν τα πάντα. Οι νόμοι της είναι Περιοδικότητα και Πολικότητα και σύμφωνα με αυτούς τους νόμους, η γη και η ανθρωπότητα εμφανίζονται και εξαφανίζονται, γεννιούνται και πεθαίνουν, έλκονται και απωθούνται, δρουν και αντιδρούν, δίνουν και παίρνουν... Και κυρίως, στο σχέδιο της Εξέλιξης και σύμφωνα με τον νόμο της Αρμονίας ή της Προσαρμογής, όλα τα όντα εξελίσσονται με στόχο την επιστροφή στην Αρχή απ' όπου εκπορεύονται. Πορεύονται δε, προς τα έσω και άνω, τόσο όσο οι δράσεις τους αντικατοπτρίζουν το «Ανώτερο». Οι ευμένειες και οι δυσμένειες υπάρχουν μόνο στη δική μας αντίληψη. Στον ανώτερο κόσμο η αξιολόγηση γίνεται βάσει ηθικής δράσης που εκφράζει δικαιοσύνη, αλήθεια και ανιδιοτέλεια.

Η ανθρωπότητα είναι ένα σύνολο Νοημόνων Εγώ τα οποία εμψυχώνουν φυσικά σώματα που έχει ήδη κατασκευάσει η φυσική εξέλιξη διαμέσου απειράριθμων ετών. Σκοπός είναι να εξελίξουν την ύλη αυτών των σωμάτων που εμψυχώνουν και να την εξομοιώσουν με τη δική τους νοητικο-πνευματική ουσία. Αυτή η εξέλιξη διαρκεί κάποια εκατομμύρια έτη και ακολουθεί κάποια στάδια, που η Μυστική Δοξασία ονομάζει Φυλές. Σε τούτη την πορεία, οι ψυχές-εγώ βαδίζουν και εξελίσσονται βάσει των επιλογών τους και ανάλογα με τις εμπειρίες και τις εξελικτικές ανάγκες τους ενσαρκώνονται σε διαφορετικές φυλές, έθνη και τόπους. Τα ενσαρκωμένα Εγώ στην παρούσα ανθρωπότητα είναι σταθερά τα ίδια από το ξεκίνημα της εξελικτικής αλύσου και στο τέλος της αλύσου θα φθάσουν όσα καταφέρουν να πραγματώσουν τον στόχο της, που είναι ενότητα, αδελφότητα, θυσία του προσωπικού για το σύνολο. Η χωριστότητα, ο ανταγωνισμός ο φανατισμός και ο ρατσισμός, έχουν τα αίτιά τους στην άγνοια και την έλλειψη της ενθύμησης των προηγούμενων ενσαρκώσεων και καταστάσεων πάνω στη γη μας.

Υπήρχε εποχή κατά την οποίαν η αρχαία ήπειρος της Ασίας, από το Φο-Κιέν έως το Μπακού, ζούσε τις ίδιες θρησκευτικές αλήθειες που ένωναν τα φύλα, τις φυλές και τα έθνη σε ένα αρμονικό σύνολο. Η παγκόσμια Σοφία – Θρησκεία ή Θεοσοφία ήταν η ρίζα εκείνου του πανίσχυρου Δέντρου πάνω στο οποίο σε μεταγενέστερες εποχές αναπτύχθηκαν οι κλάδοι των θρησκειών του Ζωοροαστρισμού, της θρησκείας των Χαλδαίων και των Αιγυπτίων. Αυτό μας φέρνει πίσω αιώνες πριν ο Μουσής, ο Ιησούς και ο Μωάμεθ εκπροσωπήσουν αυτές τις αιώνιες αλήθειες. Πριν από τις Βέδες υπήρχε η Σοφία – Θρησκεία, το Μπόντι- Ντάρμα, η Πηγή της Βραχμανικής παράδοσης. Αυτή η αιώνια μυστική παράδοση, η Σοφία-Θρησκεία, που συνυπάρχει με την ύπαρξη του νοήμονος ανθρώπου εμφανίζεται κατά διαστήματα, ανάλογα με

τις ανάγκες της ανθρωπότητας, και εμφανίζει τις παγκόσμιες θρησκείες, τα μυστήρια και τις μύσεις. Από τους πυρήνες της απορρέει η ηθική και η γνώση που υποδομούν πολιτισμό, κοινωνία και απόκρυφη παράδοση.

Όμως, υπάρχει παλίρροια και άμπωτις αυτής της Σοφίας-Θρησκείας. Στη δική μας ιστορία, ο 6^{ος} αιώνας ήταν η πιο σκοτεινή περίοδος στην ιστορία του Δυτικού κόσμου. Σηματοδοτεί το μέσο σημείο ή ναδίρ στον κύκλο 1500 ετών που άρχισε με τον Πυθαγόρα και τελείωσε με την Ε.Π.Μπλαβάτσκι.

Κάποια άτομα όπως Μπράουνινγκ, Έμερσον, Θορό και Γουίτμαν με το έργο τους βοήθησαν στην απελευθέρωση της σκέψης Αμερικανών και Ευρωπαίων, ενώ ο Τόμας Πέιν, με τη γενναία και εμπνευσμένη δημοσίευση των *Δικαιωμάτων του Ανθρώπου* και της *Κοινής Λογικής* συνέβαλε κατά πολύ στην αποδέσμευση της κυβέρνησης από την κυριαρχία της Εκκλησίας και στο να ετοιμάσει τον δρόμο για μια νέα θρησκευτική ελευθερία σε ένα έθνος που οικοδομήθηκε πάνω στον σεβασμό για τα δικαιώματα του ατόμου. Αυτά τα εμπνευσμένα άτομα συνειδητά ή ασυνειδητά προσέφεραν πολύτιμο έργο προετοιμάζοντας το έδαφος για την κατά το 1875 εκ νέου παρουσίαση της αρχαίας Σοφίας – Θρησκείας από την Ε.Π.Μπλαβάτσκι και τον συνεργάτη της Γουίλιαμ Κ. Τζατζ.

Στην αρχή αυτού του αιώνα συνέβη ένα γεγονός που έμελλε να αλλάξει την ιστορία όχι μόνο του Θιβέτ αλλά και της Ευρώπης. Ένας μεγάλος Αντέπτ, γνωστός ως Τσονγκ-Κα-πα, γεννήθηκε στην επαρχία του Κοκονόρ και, σύμφωνα με την παράδοση, γεννήθηκε από παρθένο μητέρα και φημιζόταν ότι ήταν ενσάρκωση του ίδιου του Βούδδα.

Μία από τις πρώτες του ενέργειες ήταν να εδραιώσει τη Μυστική Αδελφότητα των «Κιτρινοσκούφηδων» για να αναχαιτίσει την πρακτική της νεκρομαντείας. Όμως, η πιο σημαντική αποστολή του ήταν η σύγκλιση μιας συνόδου των Αντέπτ από όλο τον κόσμο, για να θεσπίσει ορισμένους κανόνες και να μετατρέψει την υποψηφιότητα για μύηση σε επιθυμία προσφοράς βοήθειας και διδασχίας προς τους ανθρώπους. Στη σύνοδο αποφασίστηκε πως ο καιρός ήταν πρόσφορος για να αρχίσει το Κίνημα της αρχαίας σοφίας-θρησκείας να δρα ανοιχτά στην Ευρώπη. Έκτοτε, στο τελευταίο τέταρτο κάθε αιώνα γίνεται προσπάθεια να παρουσιάζεται το έργο του Κινήματος στον κόσμο. Πολλά από αυτά τα άτομα έπρεπε να εκτελέσουν συγκεκριμένες αποστολές ως βάση για το μελλοντικό έργο. Απεσταλμένος και Αντιπρόσωπος αυτών των «Αδελφών της Χιονισμένης Οροσειράς» υπήρξε η Ε. Π. Μπλαβάτσκι και με το έργο της η *Μυστική Δοξασία* παρουσίασε όλα όσα μπορούσαν να δοθούν στη Δύση του 18^{ου} αιώνα, από τις αρχαίες και αιώνιες Αλήθειες που σήμερα είναι γνωστές ως Θεοσοφία.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά από τον Τσονγκ-Κα-πα η εσωτερική διδασκαλία παρέμεινε αναλλοίωτη στην πρωτογενή μορφή της για περισσότερο από εκατό χρόνια. Ίσως αυτό να αποτελεί ελπιδοφόρο οίονό για το μέλλον.

Ασπασία Παπαδομιχελάκη

Εξελικτική Αλυσος

Η Ελληνική φυλή, όπως και κάθε άλλη φυλή που υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει στον πλανήτη μας, αποτελεί μέρος της ανθρωπότητας. Η ανθρωπότητα σύμφωνα με τη μυστική παράδοση είναι ένα σύνολο ψυχών που κρατώντας φυσικά σώματα πάνω στη γη, ακολουθούν την πλανητική εξέλιξη, χρησιμοποιώντας ατομική νοημοσύνη και επιθυμία. Αυτή η ανθρωπότητα, κάτω από α) τον νόμο του Κάρμα, β) των Κύκλων ή της Περιοδικότητας και γ) της Επταπλότητας περνώντας διαμέσου διαφόρων σχημάτων και συνειδησιακών καταστάσεων, αναπτύσσει προοδευτικά δυνάμεις και όργανα που θα γεφυρώσουν την παρούσα ανθρώπινη συνειδητότητα με την πνευματική της φύση.

Η παρούσα πλανητική εξέλιξη της Γης άρχισε πριν από περίπου 2 δισεκατομμύρια χρόνια¹ Η ιζηματογένεση στη γη άρχισε πριν από 320.000.000 χρόνια διάρκεια κατά την οποία η γη στερεοποιήθηκε. Στη διάρκεια της παρούσας 4^{ης} αλύσου πρώτα παρουσιάστηκε ο άνθρωπος και μετά τα είδη της φυσικής εξέλιξης, που είναι τα ορυκτά, φυτά και ζώα.² Η ανθρωπότητα υπό το σχήμα της Πρώτης Ριζικής Φυλής, εμφανίστηκε πριν από 130.000.000 με 150.000.000 χρόνια – κατά τη Σιλούρια ή Δεβόνια περίοδο – και ήταν σε μια κατάσταση που δεν μοιάζει καθόλου με τη σημερινή.

Η εσωτερική παράδοση μας λέει ότι ο άνθρωπος απέκτησε ένα φυσικό σχήμα που έχει υποστεί αλλαγές από τότε έως σήμερα και απέκτησε κυρίως τον σπινθήρα της νοημοσύνης πριν από 18.500.000 χρόνια, στα μισά της Τρίτης Ριζικής Φυλής ή της Λεμούριας.

Στη διάρκεια μιας πλανητικής εξέλιξης, κάθε βασίλειο ή κύμα ζωής διέρχεται από επτά στάδια, όπου κάθε στάδιο αντιπροσωπεύει την ανάπτυξη μίας των Επτά Αρχών. Στο ανθρώπινο βασίλειο αυτά τα στάδια ονομάζονται Ριζικές Φυλές ή Ρίζες Φυλές. Κάθε Ρίζα Φυλή αναπτύσσει και οργανώνει μέσω της φυσικής της ύπαρξης μια αρχή από τις επτά και αυτό γίνεται σε συνδυασμό με την πρωτοστατούσα αρχή της ανθρώπινης εξέλιξης που είναι το Μάνας, δηλαδή η νοημοσύνη.

Οι Ρίζες Φυλές αλληλεπικαλύπτονται καθώς η νέα φυλή αρχίζει στα μισά της προηγούμενης. Κάθε Ρίζα Φυλή περιλαμβάνει τα ίδια εγώ, τις ίδιες ψυχές που εξελίσσονταν και στην προηγούμενη.³

Από την αρχή του γήινου ανθρώπινου γίγνεσθαι, όπως μας λέει η Μυστική Δοξασία, υπάρχουν οι Επτά Πρωταρχικοί, που αναλαμβάνουν την ταυτόχρονη εξέλιξη επτά ανθρώπινων ομάδων σε επτά διαφορετικά τμήματα της σφαίρας μας. Υπάρχουν λοιπόν, Επτά Ριζικές Φυλές εκ των οποίων η σημερινή Άρια ή μάλλον Ινδο-Άρια

¹ ΜΔ ΙΙ, 68, σύντ. Μυστική Δοξασία

Από την αρχή της κοσμικής εξέλιξης, μέχρι το ινδουιστικό έτος Ταράνα ή 1887... 1.955.884.687 χρόνια.

² Βλέπε Γένεση, κεφ.Β, εδάφιο 19. Ο Αδάμ δημιουργείται στον στ. 7 και στον στ.19 αναφέρεται το εξής: Και έπλασεν ο Θεός εκ της γης πάντα τα θηρία του αγρού, πάντα τα πετεινά του ουρανού και ήγαγεν αυτά προς τον Αδάμ ιδείν τί καλέσαι αυτά.

³ ΜΔ ΙΙ,147, υποσημ. 44 «... Αυτό είναι σαφές: η Ανθρωπότητα του πρώτου Μανβαντάρα είναι εκείνη της έβδομης και όλων των ενδιάμεσων. Το ανθρώπινο είδος της Πρώτης Ριζικής Φυλής είναι το ανθρώπινο είδος της δεύτερης, τρίτης, τέταρτης, πέμπτης κ.τ.λ. Μέχρι την τελευταία αποτελεί μια κυκλική και σταθερή επανενσάρκωση των Μονάδων που ανήκουν στους Ντυάνι Τσοχάν της δικής μας Πλανητικής Αλύσου.»

Φυλή μας κατέχει την πέμπτη θέση. Έχουν προηγηθεί ήδη τέσσερις Ριζικές Φυλές, η Πρώτη, η Δεύτερη, η Τρίτη και η Τέταρτη και θα ακολουθήσουν οι: Έκτη και Έβδομη. Η Δεύτερη Ρίζα Φυλή ανάγεται στην ύστερη Λιθανθρακοφόρο περίοδο ή στην Πέρμια και τελειώσε πριν 25-30 εκατομμύρια χρόνια. Η Τρίτη (Λεμούρια) στο όριο της Ιουρασικής και Κρητιδικής περιόδου πριν 18.500 εκατομμύρια χρόνια μας έδωσε τον διαχωρισμό των φύλων και την εμφύχωση της φυλής από τη Νοήμονα Αρχή ή Μάνας. Η Τέταρτη Φυλή, η Ατλάντια άρχισε πριν 10-12 εκατ. χρόνια, έφτασε στην κορύφωσή της στην Ηώκαινη εποχή και αφανίστηκε κατά τη Μειόκαινη. Το μέσο σημείο της φυλής υπήρξε πριν από 4,5 εκατομμύρια χρόνια. Τα σπέρματα της Πέμπτης Ρίζας Φυλής που είναι η δική μας Άρια ή Ινδοευρωπαϊκή άρχισαν να εμφανίζονται πριν από 7 ή 8 εκατομμύρια χρόνια. Η Πέμπτη Φυλή κατέστη ένα ξεχωριστό φυλετικό γένος πριν από 1 εκατομμύριο χρόνια στην Κεντρική Ασία.⁴

Κάθε Φυλή η οποία υποδιαιρείται σε υπο-φυλές και οικογενειακές φυλές και κλάδους κλπ. έχει τη δική της διάρκεια ζωής, το δικό της σχήμα, χρώμα, ιδιότητες κλπ. ενώ τα χαρακτηριστικά της κάθε προηγούμενης φυλής ανακατεύονται και διασταυρώνονται με τα χαρακτηριστικά της επόμενης νεότερης. Εκ τούτου συνάγεται ότι όλες οι ψυχές της παρούσας ανθρωπότητας αναμιγνύονται στα δρώμενα της συνεχούς εξέλιξης, όλες παίρνουν και επεξεργάζονται με τις ατομικές τους δυνατότητες η καθεμία τα στοιχεία από κάθε στάδιο ανάπτυξης ή φυλής τα οποία είτε αναπτύσσουν είτε όχι, κάτω από τη δική τους επιλογή και δράση.

Οι υποδιαιρέσεις μιας Ρίζας-Φυλής υπολογίζονται ως εξής:

Ρίζα Φυλή....	περίπου 8.640.000 χρόνια (2 μάχα-γιούγκα)
Υποφυλή.....	περίπου 1 και 1/4 εκατ. χρόνια
Οικογενειακή Φυλή	περίπου 180.000 χρόνια
Εθνική Φυλή.....	περίπου 25.920 χρόνια
Φυλετικό γένος...	περίπου 3.600 χρόνια
Φυλετική γενιά....	περίπου 500 χρόνια
Άτομο....	περίπου 72 χρόνια

Κάθε Φυλή έχει τον δικό της τόπο πάνω στον οποίο θα αναπτυχθεί και θα ζήσει για εκατομμύρια χρόνια η ανθρωπότητά της, έως ότου φθάνει το τέλος του κύκλου της, και τότε μια αλλαγή στον φλοιό της γης θα βυθίσει το παλιό κάτω από τα νερά των ωκεανών, ενώ θα φέρει προς τα πάνω ένα άλλο τμήμα της γης, που ήταν κρυμμένο έως τότε.

Η Εσωτερική Παράδοση λέει πως οι τόποι-ήπειροι πάνω στις οποίες εκτυλίσσεται η εξέλιξη των φυλών, είναι οι εξής:

1. Η Ακατάστρεφτη Ιερή Χώρα,

που δεν μοιράστηκε ποτέ τη μοίρα των άλλων ηπείρων, γιατί πρόκειται να διαρκέσει από την αρχή μέχρι το τέλος του Μανβαντάρα, κατά τη διάρκεια κάθε Γύρου. Είναι το λίκνο του πρώτου ανθρώπου και η κατοικία του τελευταίου θνητού...⁵
[Όλοι οι Αβατάρα του Βισνού λέγεται ότι έρχονται από τη Λευκή Νήσο. Σύμφωνα με τη θιβετανική παράδοση η Λευκή Νήσος είναι η μόνη τοποθεσία η οποία ζεφεύγει από τη

⁴ ΜΔ ΙΙ, 147, υποσημείωση 45

⁵ ΜΔ ΙΙ, 6

γενική μοίρα των άλλων ντβιπά-ηπειρών και δεν μπορεί να καταστραφεί ούτε από φωτιά ούτε από νερό, γιατί είναι η «αιώνια χώρα».]⁶

2. Η Υπερβόρειος είναι το όνομα που διαλέχθηκε για τη Δεύτερη Ήπειρο, τη χώρα που άπλωσε τα ακρωτήριά της νότια και δυτικά του Β.Πόλου και περιλάμβανε το σύνορο αυτής που σήμερα είναι γνωστή σαν Βόρεια Ασία. Σε τούτη τη χώρα ταξίδευε κάθε χρόνο ο Υπερβόρειος Απόλλωνας...⁷. Ήταν μια αληθινή ήπειρος που εκείνες τις μέρες δεν γνώριζε χειμώνα...

Αυτό δείχνει ότι η Βόρεια Ασία είναι τόσο αρχαία όσο και η Δεύτερη Φυλή. Ακόμη μπορεί να πει κανείς ότι η Ασία είναι σύγχρονη με τον άνθρωπο, αφού από την ίδια την αρχή της ανθρώπινης ζωής η ριζική της, θα λέγαμε, ήπειρος υπήρχε ήδη. Ενώ αυτό το μέρος του κόσμου που είναι τώρα γνωστό σαν Ασία αποκόπηκε απλώς απ'αυτήν σε μια μεταγενέστερη εποχή και χωρίστηκε από τα παγωμένα νερά. Αν λοιπόν η διδασκαλία έχει κατανοηθεί σωστά, η πρώτη ήπειρος που ήρθε σε ύπαρξη κάλυπτε ολόκληρο τον Β. Πόλο σαν μια αδιάσπαστη κρούστα και παραμένει έτσι μέχρι σήμερα, πέρα από εκείνη την εσωτερική θάλασσα η οποία φαίνεται σαν μια απλησίαστη οφθαλμαπάτη στους λίγους ταξιδιώτες της Αρκτικής που την αντιλήφθηκαν.

Κατά τη διάρκεια της Δεύτερης Φυλής και άλλη ξηρά αναδύθηκε κάτω από τα νερά σαν μια συνέχιση του «κεφαλιού» από τον λαιμό. Αρχίζοντας και στα δύο ημισφαίρια, στη γραμμή πάνω από το βόρειο τμήμα της Σπιτςβέργης στην Προέκταση Μερκάτορ, από τη δική μας μεριά, μπορεί να περιλάμβανε από τη μεριά της Αμερικής τις τοποθεσίες που τώρα καταλαμβάνονται από τη θάλασσα Μπάφιν και τα γειτονικά νησιά και ακρωτήρια...⁸

Ο Αποκρυφισμός θεωρεί την αλυσίδα των Ιμαλαίων σαν τη «ζώνη» και ισχυρίζεται ότι, είτε κάτω από το νερό είτε πάνω απ'αυτό, περιβάλλει τη σφαίρα...⁹

3. Η Τρίτη Ήπειρος ονομάστηκε Λεμουρία

και εκτεινόταν από τη Μαδαγασκάρη μέχρι την Κεϋλάνη και τη Σουμάτρα. Περιλάμβανε ορισμένα μέρη της σημερινής Αφρικής και απλωνόταν από τον Ινδικό ωκεανό μέχρι την Αυστραλία... Ο φυσιοδίφης Α.Ουάλλας «εκτείνει την Αυστραλία της Τριτογενούς περιόδου μέχρι τη Νέα Γουϊνέα και τα Νησιά του Σολομώντα και ίσως μέχρι το Φίτζι» και από τα μαρσιποφόρα είδη της συμπεραίνει την ύπαρξη ενός «δεσμού με τη βόρεια Ήπειρο κατά τη διάρκεια της Δευτερογενούς περιόδου» γράφει ο Τα. Γκούλντ.

4. Η Τέταρτη Ήπειρος είναι η Ατλαντίδα, η οποία κάλυπτε τον Ατλαντικό Ωκεανό.

«Ο καθηγητής Μπέρτολντ Σίμαν όχι μόνο αποδέχθηκε την πραγματικότητα μιας τέτοιας τεράστιας ηπείρου, αλλά θεωρούσε ότι η Αυστραλία και η Ευρώπη αποτελούσαν παλιότερα τμήματα μιας ηπείρου, επιβεβαιώνοντας έτσι ολόκληρη την υπόθεση του 'αλογοπέταλου', πού ήδη αναφέραμε. Δεν μπορεί να δοθεί πιο εκπληκτική επιβεβαίωση της θέσης μας από το γεγονός ότι η ΑΝΥΨΩΜΕΝΗ ΚΟΡΥΦΟΓΡΑΜΜΗ στη λεκάνη του Ατλαντικού, που έχει ύψος 2.700 μέτρα, εκτείνεται για τρισήμισυ με πέντε περίπου

⁶ ΜΔ II, 409 υποσημ.

⁷ ΜΔ II, 7

⁸ ΜΔ II, 402

⁹ ΜΔ II, 401 υποσ. 160

χιλιάδες χιλιόμετρα νότια από ένα σημείο κοντά στις Βρετανικές Νήσους, γλιστρώντας έπειτα προς τη Νότια Αμερική, στη συνέχεια σχηματίζει σχεδόν ορθή γωνία για να προσχωρήσει προς μια ΝΟΤΙΟ-ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ κατεύθυνση προς την Αφρικανική ακτή, απ' όπου στρέφεται νότια προς το Τριστάν ντα Κούνχα. Αυτή η κορυφογραμμή είναι απομεινάρια μιας Ατλάντιας ηπείρου και αν μπορούσε να ανιχνευθεί περαιτέρω, θα επιβεβαίωνε την πραγματικότητα μιας υπόγειας πεταλοειδούς ένωσης με μια προηγούμενη ήπειρο στον Ινδικό Ωκεανό.»¹⁰

Ο Πρόκλος λέει:

«Η περίφημη Ατλαντίδα δεν υπάρχει πια, αλλά δεν μπορούμε να αμφιβάλλουμε πως κάποτε υπήρξε, γιατί ο Μάρκελλος που έγραψε ιστορία των αιθιοπικών υποθέσεων, λέει ότι ένα τέτοιο και τόσο μεγάλο νησί κάποτε υπήρχε και αυτό μαρτυρείται και από κείνους που έγραψαν ιστορίες σχετικές με την εξωτερική θάλασσα. Γιατί αναφέρουν ότι εκείνη την εποχή υπήρχαν επτά νησιά στην ατλαντική θάλασσα αφιερωμένα στην Περσεφόνη. Και εκτός απ' αυτά, τρία τεραστίου μεγέθους αφιερωμένα στον Πλούτωνα... τον Δία... και τον Ποσειδώνα. Και επίσης οι κάτοικοι του τελευταίου νησιού (Ποσειδωνία) διατήρησαν την ανάμνηση του καταπληκτικού μεγέθους της ατλαντικής νήσου, όπως την διηγούνταν οι πρόγονοί τους, καθώς και το ότι κυβερνούσε για πολλές περιόδους όλα τα νησιά στην Ατλαντική θάλασσα. Από αυτό το νησί μπορεί κανείς να περάσει πέρα σε άλλα μεγαλύτερα νησιά, τα οποία βρίσκονται κοντά στη στερεή γη, πλησίον της οποίας είναι η αληθινή θάλασσα.»

5. Η Πέμπτη Ήπειρος ήταν η Αμερική, αλλά αναφέρονται και σαν Πέμπτη, η Ευρώπη και η Ασία. ...

Υπήρχε μια εποχή όπου το δέλτα της Αιγύπτου και η Βόρεια Αφρική ανήκαν στην Ευρώπη, πριν από τον σχηματισμό των Στενών του Γιβραλτάρ και πριν από μια περαιτέρω ανύψωση της ηπείρου, που άλλαξαν εντελώς την όψη του χάρτη της Ευρώπης.

«Τώρα έχει αποδειχθεί ότι σε γεωλογικά πρόσφατη εποχή, αυτή η περιοχή της Βόρειας Αφρικής ήταν στην πραγματικότητα μια χερσόνησος της Ισπανίας και ότι αυτή η ένωση με την Αφρική επηρεάστηκε στο βορρά από τον χωρισμό του Στενού του Γιβραλτάρ και στο νότο από μια γεωλογική αναστάτωση στην οποία οφείλει την ύπαρξή της η Σαχάρα. Οι ακτές αυτής της προηγούμενης θάλασσας της Σαχάρα σημειώνονται ακόμα από τα κελύφη των ίδιων σαλιγκαριών που ζουν στις ακτές της Μεσογείου.»¹¹

Για την Πέμπτη Φυλή, το Σχόλιο λέει:

«Μόνο οι λίγοι εκείνοι Εκλεκτοί, οι θείοι καθοδηγητές των οποίων είχαν πάει να κατοικήσουν εκείνο το Ιερό Νησί – απ' όπου θα έρθει ο τελευταίος Σωτήρας – συγκρατούσαν τώρα την ανθρωπότητα από το να μη γίνει η μισή εξολοθρευτής της άλλης μισής... Αυτή η ανθρωπότητα χωρίστηκε. Τα δύο τρίτα κυβερνιόνταν από τις Δυναστείες των κατώτερων, υλικών Πνευμάτων της γης, τα οποία κατέλαβαν τα ευκόλως προσιτά σώματα. Το ένα τρίτο έμεινε πιστό και ενώθηκε με τη γεννημένη Πέμπτη Φυλή, τους θείους Ενσαρκωμένους. Όταν οι Πόλοι κινήθηκαν (για τέταρτη φορά) αυτό δεν επηρέασε εκείνους που προστατεύονταν και είχαν χωριστεί από την Τέταρτη Φυλή. Όπως οι Λεμούριοι, έτσι και οι ασεβείς Ατλάντιοι χάθηκαν, και δεν υπήρχαν πια...»¹²

¹⁰ ΜΔ ΙΙ, 333 (Παράβαλε τον χάρτη από τις βυθομετρήσεις των Τσάλεντζερ και Ντόλφιν, ο οποίος παρουσιάζεται στο έργο του Ι.Ντόνελου, Ατλαντίδα: Ο Προκατακλυσμιαίος Κόσμος, σ.47, υποσ. 16)

¹¹ ΜΔ ΙΙ, 409 (Σχόλιο στον Τίμαιο, Βιβλίο Πρώτο, 55)

¹² ΜΔ ΙΙ 350

Τα Ευρωπαϊκά έθνη υπάγονται στην τέταρτη εθνική φυλή της Καυκασιακής οικογενειακής φυλής¹³ της τέταρτης υποφυλής της Πέμπτης Ριζικής Φυλής. Η τέταρτη εθνική φυλή άρχισε πριν από περίπου 9.000 χρόνια και της απομένουν 16.000 ακόμα χρόνια να ζήσει προτού μια σειρά κατακλυσμών προκαλέσει τον καταποντισμό¹⁴ μεγάλου μέρους της Ευρώπης και οδηγήσει στον επόμενο κύκλο πολιτισμού.¹⁴

Προϊστορία

Όταν ο Σόλων, ο σοφός, ο μεγάλος νομοθέτης και ένας από τους επτά σοφούς της αρχαίας Ελλάδας, επισκέφθηκε την Αίγυπτο και ανέφερε τον μύθο του Δευκαλίωνα και της Πύρας στους ιερείς της Σάϊδας, εκείνοι του απάντησαν ότι αυτός ο μύθος ήταν η ηχώ ενός πραγματικού ιστορικού γεγονότος το οποίο συνέβη πριν από 9.000 χρόνια, ενώ από σήμερα είναι περίπου 12.500 χρόνια. Οι ιερείς είπαν στον Έλληνα σοφό για τα νησιά της χαμένης Ατλαντίδας αλλά κυρίως για το τελευταίο της νησί την Ποσειδωνία την οποία περιέγραψαν με λεπτομέρειες ότι είχε βουνά, κανάλια, γέφυρες και λιμάνια γεμάτα με πλοία από άλλους τόπους. Έδωσαν μια πλήρη περιγραφή των κατοίκων και των συνηθειών τους, και κυρίως ανέφεραν τους νόμους της χώρας και τη μέθοδο της αυστηρής εφαρμογής τους. Όταν ο Σόλων επέστρεψε στην Αθήνα έγραψε την ιστορία σε επική μορφή και στη συνέχεια ο Πλάτων κληρονομώντας το κείμενο, το καταγράφει στον Τίμαιο και Κριτία. Για περισσότερα από 2.000 χρόνια ο κόσμος εκλάμβανε την ιστορία για μύθο, έως ότου το τελευταίο τέταρτο του προηγούμενου αιώνα ο Ιγνάτιος Ντονέλλυ και η Ε.Π. Μπλαβάτσκυ προέβαλαν αναντίρρητες πληροφορίες για την ύπαρξη της Ατλαντίδας.

Πολύ πριν καταβυθιστεί η Ποσειδωνία κάτω από τα νερά του ωκεανού, μια από τις πρώτες υπο-φυλές της Άριας φυλής κατέβηκε από τα υψηλά οροπέδια της Ασίας και μετανάστευσε προς τα νησιά της Δύσης. Η Πέμπτη Φυλή κατέστη ένα ξεχωριστό φυλετικό γένος πριν από 1.000.000 χρόνια στην Κεντρική Ασία¹⁵ [... η Βόρεια Ασία είναι τόσο αρχαία όσο και η Δεύτερη Φυλή. Ακόμη μπορεί να πει κανείς ότι η Ασία είναι σύγχρονη με τον άνθρωπο, αφού από την ίδια την αρχή της ανθρώπινης ζωής η ριζική της, θα λέγαμε, ήπειρος υπήρχε ήδη. Ενώ αυτό το μέρος του κόσμου που είναι τώρα γνωστό σαν Ασία αποκόπηκε απλώς απ' αυτήν σε μια μεταγενέστερη εποχή και χωρίστηκε από τα παγωμένα νερά.]

Εκεί παρέμειναν για μερικές χιλιάδες χρόνια, όπου και αναμίχθηκαν μέσω γάμων και συνεργασιών με τα μέλη της τελευταίας υπο-φυλής των Ατλάντων. Αιώνες αργότερα αυτή η ομάδα ονομάστηκε «Ατλάντιοι-Αιολείς», επειδή έμεινε πολύ καιρό στα απομεινάρια της παλιάς ηπείρου και έγιναν οι προπάτορες των μετέπειτα Ελλήνων. Αυτοί, όταν τα τελευταία νησιά γύρω από την Ποσειδωνία έδειξαν σημάδια επικείμενης καταβύθισης, εγκατέλειψαν και πάλι τις κατοικίες τους και με πλωτά μέσα διαμέσου των Στηλών του Γιβραλτάρ αποίκησαν τις ακτές της Ιταλίας, της Ισπανίας, τα Ελληνικά νησιά και τη Θεσσαλία στην οποία έδωσαν την ονομασία 'Αιολία'. Οι Ατλάντιοι-Αιολείς έγιναν, λοιπόν, οι αυτόχθονες της Ελλάδας, οι προπάτορες των Ελλήνων, οι κατασκευαστές των Κυκλώπειων πόλεων και φρουρίων που ακόμη προξενούν την απορία των αρχαιολόγων.

¹³ ΜΔ Ι, 439, υποσημ. 1

¹⁴ ΜΔ ΙΙ, 435-6

¹⁵ ΜΔ ΙΙ 147, υποσημ. 45

Οι Έλληνες ονόμασαν τους προϊστορικούς κατοίκους Πελασγούς. Ποιοί ήταν όμως οι Πελασγοί; Ήταν, μήπως πρωτόγονοι Νεολιθικοί άνθρωποι ή ανήκαν σε κάποιον μεγάλο πολιτισμό του οποίου σήμερα αγνοούμε το όνομα; Τί είδους άνθρωποι ήταν αυτοί που έκτισαν το περίφημο Λιοντάρι της Πύλης των Μυκηνών....;

Η τέταρτη υποφυλή έγινε μάρτυρας της καταστροφής του τελευταίου υπολείμματος των Ατλάντων – στην πραγματικότητα Αριο-Ατλαντες στο τελευταίο νησί της Ατλαντίδας, 12.500 χρόνια πριν. Βρίσκουμε τους τελευταίους των Ατλάντων, εκείνη την εποχή, να είναι ανακατεμένοι με τους Άριους. Αυτό δείχνει την αναπόδραστη μίξη της μιας φυλής με την άλλη που έπεται, αν και η παλαιότερη στον χαρακτήρα και στον εξωτερικό τύπο χάνει τα περισσότερα από τα χαρακτηριστικά της και παίρνει εκείνα της νεότερης φυλής.

Το κίτρινο είναι το χρώμα της πρώτης στερεάς φυλής η οποία εμφανίστηκε στα μέσα της Τρίτης Ριζικής Φυλής φέρνοντας τις τελικές αλλαγές. Είναι μόνο σε αυτή την περίοδο που έλαβε χώρα η τελευταία μετατροπή και έκανε τον άνθρωπο όπως είναι τώρα, μόνο που ήταν σε μεγαλύτερη κλίμακα. Απ' αυτή τη Φυλή προήλθε η Τέταρτη... και τελικά εμφανίστηκαν οι καστανές-λευκές φυλές, που σήμερα μαζί με τις κίτρινες, αποτελούν την ανθρωπότητα.

Το ανθρώπινο ύψος μειώθηκε από τα δεκαπέντε σε δέκα έως δώδεκα πόδια από την Τρίτη υποφυλή της Άριας φυλής – και αυτή η υποφυλή καθώς αναπτύχθηκε στην Ευρώπη και τη Μικρά Ασία κάτω από νέες συνθήκες και κλίμα – έγινε Ευρωπαϊκή. Οι Άριες Φυλές ποικίλουν από το σκούρο καστανό, σχεδόν μαύρο, κόκκινο-καστανό, κίτρινο, έως το λευκό και είναι από το ίδιο απόθεμα της Πέμπτης Ριζικής Φυλής – και πηγάζουν από τον μοναδικό πρόγονο, που ονομάζεται στον Ινδικό εσωτερισμό με το γενετικό όνομα Βαϊβασβάτα Μάνου. Αυτός είναι ο Σοφός που λέγεται ότι υπάρχει εδώ και 18.000.000 χρόνια, ότι υπήρχε την εποχή που άρχισε η καταβύθιση της Ατλαντίδας, εδώ και 850.000 χρόνια και για τον οποίο λέγεται ότι υπάρχει ακόμη και τώρα στην ανθρωπότητα.

Οι πιο εξελιγμένοι πνευματικά στη γη σήμερα ανήκουν στην Πέμπτη υποφυλή της Πέμπτης Ριζικής Φυλής. Αυτοί είναι οι Άριοι-Ασιάτες. Οι αρχαϊκές παραδόσεις δείχνουν τους Μύστες της δεύτερης υποφυλής της Άριας οικογένειας να κινούνται από τη μια χώρα στην άλλη με σκοπό να επιβλέπουν την κατασκευή των μενχίρ και των ντολμέν, κολοσσιαίων Ζωδιακών από πέτρα, και τους τάφους ώστε όλα αυτά να χρησιμεύσουν ως ενδείξεις για τις επόμενες γενιές.

«Η Άρια Φυλή γεννήθηκε και αναπτύχθηκε στον μακρινό βορρά, αν και μετά την καταβύθιση της ηπείρου της Ατλαντίδας οι φυλές της μετανάστευσαν νοτιότερα στην Ασία. Έτσι ο Προμηθέας είναι γιός της Ασίας και ο Δευκαλίωνας, ο γιός του, ο Έλληνας Νώε – ο οποίος δημιούργησε ανθρώπους από τις πέτρες της μητέρας γης – ονομάζεται από τον Λούκιο Βόρειος Σκύθης και ο Προμηθέας γίνεται αδελφός του Ατλαντα και δένεται στο όρος Καύκασο και στα Χιόνια.»¹⁶

Έτσι: «Ψάξε για τα απομεινάρια των προγόνων σου στα ψηλά μέρη. Οι πεδιάδες έγιναν βουνά και τα βουνά βυθίστηκαν στον βυθό της θάλασσας»... η Τέταρτη Φυλή, μειωμένη κατά τα δύο τρίτα μετά τον κατακλυσμό, αντί να εγκατασταθεί στις νέες ηπείρους και τα νησιά που επανεμφανίστηκαν ... εγκατέλειψε αυτές τις περιοχές που σήμερα είναι η Ευρώπη και τμήματα της Ασίας και της Αφρικής για τα υψίπεδα των γιγάντιων ορέων, οι θάλασσες που περιστοιχίζαν μερικά εξ αυτών είχε αποτραβηχτεί και έκανε χώρο στις επίπεδες περιοχές της Κεντρικής Ασίας.

¹⁶ ΜΔ ΙΙ, 769

«Η Μυστική Δοξασία διδάσκει ότι ήταν η τελευταία, έβδομη υποφυλή των Ατλάντων, η οποία είχε ήδη κατακλυσθεί από μια από τις πρώτες υποφυλές της Άριας ομάδας, εκείνη η οποία βαθμιαία εξαπλωνόταν στην ήπειρο και στα νησιά της Ευρώπης αμέσως μόλις άρχισαν να αναδύονται από τη θάλασσα. Κατεβαίνοντας από τα ψηλά οροπέδια της Ασίας – όπου οι δύο φυλές είχαν αναζητήσει καταφύγιο τις μέρες της αγωνίας της Ατλαντίδας – άρχισε βαθμιαία να εγκαθίσταται και να αποικεί τις πρόσφατα αναδυόμενες χώρες. Η υποφυλή των μεταναστών γρήγορα αυξήθηκε και πολλαπλασιάστηκε σε εκείνα τα παρθένα εδάφη και διαιρέθηκε σε πολλά έθνη τα οποία με τη σειρά τους χωρίστηκαν σε φατρίες. Οι Αιγύπτιοι και οι Έλληνες, οι Φοίνικες και οι Βόρειες φυλές, προήλθαν έτσι από εκείνη την υποφυλή. Χιλιάδες χρόνια αργότερα, άλλες φυλές – απομεινάρια των Ατλάντων – «κίτρινοι και κόκκινοι, καστανοί και μαύροι», άρχισαν να εισβάλλουν στη νέα ήπειρο. Έγιναν πόλεμοι κατά τους οποίους οι νεοφερμένοι νικήθηκαν. Και έτσι έφυγαν μερικοί στην Αφρική, άλλοι σε απόμακρες χώρες. Με την πάροδο του χρόνου μερικές απ' αυτές τις χώρες – εξαιτίας νέων γεωλογικών αναστατώσεων – έγιναν νησιά. Αφού αποχωρίστηκαν κατ' αυτό τον τρόπο βίαια από τις ηπείρους, αποτέλεσμα ήταν οι ανεξέλικτες φυλές και φατρίες της Ατλάντιας ομάδας να πέσουν βαθμιαία σε μια ακόμα πιο άθλια και άγρια κατάσταση.»¹⁷

«Στην Κεντρική Ασία βρίσκονται τα ίχνη ενός τεράστιου πολιτισμού. Ο πολιτισμός αυτός είναι αναμφίβολα προϊστορικός. ... Το γιγαντιαίο αδιάσπαστο τείχος των βουνών που περικλείει ολόκληρο το οροπέδιο του Θιβέτ, από τον άνω ρου του ποταμού Χουάνγκ-Χο μέχρι κάτω τους λόφους του Καρακορούμ, παρακολούθησε έναν πολιτισμό στη διάρκεια εκατομμυρίων ετών και θα είχε παράξενα μυστικά να αποκαλύψει στο ανθρώπινο είδος... Μια ολόκληρη γεωλογική περίοδος έχει κυλήσει από τότε που αυτές οι πόλεις άφησαν την τελευταία τους πνοή, όπως μαρτυρούν τα βουνά της μετακινούμενης άμμου και το άγονο και τώρα νεκρό έδαφος των απέραντων κεντρικών πεδιάδων του λεκανοπεδίου του Ταρίμ... Μέσα σε αυτά τα οροπέδια της άμμου υπάρχει νερό και μπορούν να βρεθούν καταπράσινες και πλούσιες οάσεις... μερικές είναι εντελώς απρόσιτες ... Χτισμένες βαθειά μέσα στα σπλάχνα της γης οι υπόγειες κρύπτες είναι ασφαλείς... καθώς οι εισοδοί τους είναι κρυμμένες σε τέτοιες οάσεις... Η οάση του Τσέρτσεν, που βρίσκεται περίπου 4.000 πόδια πάνω από το επίπεδο του ποταμού Τσέρτσεν-ντάργια, περιβάλλεται από παντού με ερείπια αρχαϊκών οικισμών και πόλεων. Εκεί, κάπου 3.000 κάτοικοι αντιπροσωπεύουν τα υπολείμματα εκατό περίπου εθνών και φυλών – τα ονόματα των οποίων είναι ακόμα άγνωστα στους εθνολόγους μας. Όταν τους ρωτούν για την καταγωγή τους, απαντούν ότι δεν γνωρίζουν από πού ήρθαν οι πατέρες τους, αλλά έχουν ακούσει ότι τους πρώτους (ή αρχαιότερους) ανθρώπους τους κυβερνούσαν τα μεγάλα πνεύματα της ερήμου.... Μόνο η φυλή του Χορασάν ισχυρίζεται ότι ήρθε από την περιοχή που σήμερα είναι γνωστή σαν Αφγανιστάν, πολύ πριν από την εποχή του Αλέξανδρου... Εξαιτίας της μετακινούμενης άμμου και των ανέμων της ερήμου, η τοποθεσία των δύο πόλεων καλύπτεται τώρα από παράξενα και ετερόκλητα λείψανα, σπασμένα κεραμικά, οικιακά σκεύη και ανθρώπινα οστά. Οι κάτοικοι ανακαλύπτουν συχνά χάλκινα και χρυσά νομίσματα, λιωμένο ασήμι, μεταλλικές πλάκες, διαμάντια και τουρκουάζ και το πιο αξιοσημείωτο, σπασμένα γυαλιά... Επίσης φέρετρα από κάποιο ακατάστρεφτο ξύλο ή υλικό, μέσα στα οποία βρίσκονται όμορφα διατηρημένα, αταρίχευτα σώματα... Οι αρσενικές μούμιες ανήκουν όλες σε υπερβολικά ψηλούς, γεροδεμένους άνδρες με μακριά, κυματιστά μαλλιά...

¹⁷ ΜΔ ΙΙ, 744

Ανακαλύφθηκε ένας θολωτός τάφος με δώδεκα καθιστούς άνδρες. Μια άλλη φορά, σε ένα ξεχωριστό φέρετρο, ανακαλύψαμε ένα νεαρό κορίτσι. Τα μάτια του ήταν σκεπασμένα με χρυσούς δίσκους, και το σαγόνι του ήταν στερεωμένο με ένα χρυσό μπρασελέ που έδενε στην κορυφή του κεφαλιού. Ήταν ντυμένο με ένα στενό μάλλινο φόρεμα, το στήθος του ήταν σκεπασμένο με χρυσά αστέρια και τα πόδια του γυμνά. Ο διάσημος εξερευνητής προσθέτει ότι σε ολόκληρο το μήκος του ποταμού Τσέρτσεν-ντάργια άκουσαν μύθους για είκοσι τρεις πόλεις που θάφτηκαν πριν από αιώνες κάτω από τη μετακινούμενη άμμο της ερήμου...

Τα ίχνη ενός τέτοιου πολιτισμού... μας δίνουν το δικαίωμα να πιστεύουμε και σε άλλες μυθολογικές παραδόσεις που μας έχουν διηγηθεί μορφωμένοι και μελετημένοι ιθαγενείς της Ινδίας και της Μογγολίας, όπου αναφέρονται σε τεράστιες βιβλιοθήκες που σώθηκαν από την άμμο, μαζί με διάφορα υπολείμματα της αρχαίας ΜΑΓΙΚΗΣ παράδοσης, και που βρίσκονται κρυμμένα σε ασφαλές μέρος.»¹⁸

«Οι Βέδες, ο Βραχμανισμός και παράλληλα η Σανσκριτική εισήλθαν στην Ινδία, δεν ήταν ποτέ δική της εφεύρεση. Κάποτε όταν τα αρχαία έθνη της Δύσης είχαν το γενετικό όνομα Ινδία, αυτός ο όρος περιελάμβανε πολλές χώρες της Ασίας που σήμερα ονομάζονται διαφορετικά. Υπήρχε η άνω, η κάτω και η δυτική Ινδία ακόμη και την εποχή του Αλέξανδρου. Η Περσία-Ιράν ονομάζεται δυτική Ινδία από μερικούς αρχαίους κλασσικούς. Οι χώρες που σήμερα ονομάζονται Θιβέτ, Μογγολία και μεγάλη Ταρταρία αποτελούσαν τμήμα της τότε Ινδίας. Όταν λοιπόν λέμε ότι ο πολιτισμός προήλθε από την Ινδία και ότι ήταν το *Alma Mater* των πολιτισμών, των τεχνών και των επιστημών όλων των άλλων εθνών... εννοούμε την αρχαϊκή προϊστορική Ινδία, τότε που η έρημος Γκόμπυ ήταν ακόμη μια θάλασσα και η χαμένη Ατλαντίδα ήταν τμήμα μιας συνεχούς ηπείρου που άρχιζε από τα Ιμαλάια και έφθανε έως τη Νότια Ινδία, Κεϋλάνη, Ιάβα και Τασμανία. (Σημείωση II)

« Αν κοιτάξει κανείς και μελετήσει τα ιερά και ιστορικά κείμενα της Κίνας, θα βρεί έναν ιστορικό λαό που υπάρχει εδώ και 4.600 χρόνια από σήμερα. Έναν λαό από τον οποίο έχουν προέλθει τόσες ανακαλύψεις της σύγχρονης Ευρώπης... Όπως η πυρίτιδα, η πορσελάνη, το χαρτί, η τυπογραφία, η πυξίδα, κλπ... Και από τον Λάο Τσε έως τον Χουέν-Τσανγκ η φιλολογία τους είναι γεμάτη από νύξεις και αναφορές για εκείνο το νησί και τη σοφία των Αντεπτ των Ιμαλαϊών...» (Σημείωση III)¹⁹

Λέγεται ότι το λίκνο της ανθρωπότητας ήταν το Παμίρ, απ' όπου πήγασαν τέσσερεις ποταμοί: ο Ινδός (Indus), ο Χέλμουντ (Helmunt), ο Όξος (Oxus) ή Τσεχούνα (Jehoonna) και ο Τζαζάρτης (Jaxartes) ή Sir-Darya, ο αρχαίος Sihon. Οι Τουράνιοι χωρίστηκαν προς δύο κατευθύνσεις: ο ένας κλάδος προχώρησε προς Βορρά προς το Αλτάι, την Αράλη θάλασσα, και τις κοιλάδες του Ουραλίων ορέων και απ' εκεί σκορπίστηκαν στη Βόρεια Ευρώπη και Ασία έως τη Βαλτική και από την άλλη μεριά έως την εκβολή του Αμούρ. Ενώ οι άλλοι πληθυσμοί του Τουράν διάλεξαν τη Νοτιοδυτική κατεύθυνση, και εγκαταστάθηκαν στην Αρμενία, στη Μικρά Ασία, άλλοι στο Ιράν και στις ακτές του Τίγρη και του Ευφράτη, όπου ήδη υπήρχαν οι Σημίτες.

«Εκείνοι της 'κίτρινης απόχρωσης' είναι οι προπάτορες αυτών που η Εθνολογία τώρα κατατάσσει σαν Τουράνιους, Μογγόλους, Κινέζους και άλλα αρχαία έθνη και η χώρα

¹⁸ ΜΔ I, xxxiii-v

¹⁹ Άπαντα, ΕΠΜ, V III σ.419-424 – Collected, V III, appendix, p.419-424, συντμ. CW

στην οποία κατέφυγαν δεν ήταν άλλη από την Κεντρική Ασία.... Από εκείνη την περίοδο έχουν περάσει σχεδόν τα δύο τρίτα του ενός εκατομμυρίου ετών 700.000 χρόνια».²⁰

Ο Ηρόδοτος αναφέρει ότι οι Αιθίοπες της Ασίας ήταν από το νότιο τμήμα του Αφγανιστάν, που σήμερα είναι το Κερμάν και το Βελουχιστάν. Ο Όμηρος αναφέρει τον Μέμωνα ως γιό του Νότου (Eos or Dawn) και ο Διόδωρος δηλώνει ότι ήταν ο βασιλιάς της Αιθιοπίας και έκτισε ένα παλάτι στα Σούσα.

Η παράδοση ότι η Αιθιοπική φυλή κατείχε τη Μηδεία, Βαβυλωνία, Ασσυρία, Αρμενία, και Μικρά Ασία, συμπεριλαμβανομένης της Ιβηρίας και Γεωργίας φαίνεται να συμφωνεί με τις τελευταίες ανακαλύψεις. Ο Rawlison τους τοποθετεί στο Βελουχιστάν και το Κερμάν, ενώ ο J.D.Baldwin, στο Prehistoric Nations, τους τοποθετεί στην Αραβία την οποία ονομάζει αρχαία Αιθιοπία.

Ο Ευσέβιος λέει ότι οι Αιθίοπες ήλθαν από την Ινδία. Στο βιβλίο της Εσθήρ η Ινδία ονομαζόταν Hoddu ή Oude ή Punjab. Τελικά ο Στράβωνας αντιγράφοντας τον Έφορο, λέει: «Οι Αιθίοπες κατοικούσαν τις νότιες ακτές της Ασίας και της Αφρικής.»²¹

Οι χώρες των προγόνων τους οποίους ο Αμιάνους Μαρκελλίνος ονόμαζε «Βραχμάνους της Άνω Ινδίας» εκτεινόταν από το Κασμίρ έως τη σημερινή έρημο Σάμο.

«Όταν η γεωλογία θα ανακαλύψει πριν από πόσες χιλιάδες χρόνια τα ταραγμένα νερά του Ινδικού Ωκεανού έφτασαν στα ψηλότερα οροπέδια της Κεντρικής Ασίας, όταν η Κασπία θάλασσα και ο Περσικός κόλπος ήταν ενωμένα μαζί της, μόνο τότε θα γνωρίσει την ηλικία του Άριου μπραχμανικού έθνους και την εποχή της καθόδου του στις πεδιάδες του Ινδουστάν, που συνέβη χιλιετίες αργότερα.»²²

«Τριακόσιοι χειμώνες πέρασαν και η γη ζαναγέμισε με ποιμνία και κοπάδια, με ανθρώπους και σκύλους και πουλιά και με κόκκινα αστραφτερά πυρά, ... (300 χειμώνες σημαίνει 300 περίοδοι ή κύκλοι).»²³

Υπάρχουν δείγματα ενός τεράστιου πολιτισμού στην Κεντρική Ασία που πρόκειται στο μέλλον να βρεθούν. Αυτός ο πολιτισμός είναι αναντίρρητα προϊστορικός. Μπορεί να υπάρχει ένας πολιτισμός δίχως φιλολογία, και δίχως αρχεία και χρονικά; Οι αποδείξεις της ύπαρξης αυτού του πολιτισμού δεν βρίσκεται σε περγαμηνές αλλά πάνω σε βράχους και σε υπόγειες κρύπτες.

« Για καμιά άλλη τοποθεσία ... δεν υπάρχουν τόσες παραδόσεις όσες για την έρημο Γκόμπι. Στην Ταρταρία, τούτη η έρημος κινούμενης άμμου υπήρξε κάποτε, αν είναι σωστή η αναφορά, έδρα μιας από τις πλουσιότερες αυτοκρατορίες που γνώρισε ποτέ ο κόσμος. Λέγεται πως κάτω από την επιφάνεια βρίσκεται τέτοιος πλούτος σε χρυσό, κοσμήματα, αγάλματα, όπλα, οικιακά σκεύη και σε όλα όσα υπονοούν πολιτισμό, πολυτέλεια και καλές τέχνες, που καμιά από τις υπάρχουσες πρωτεύουσες δεν μπορεί να επιδείξει σήμερα. Η άμμος της Γκόμπι μετακινείται ρυθμικά από την ανατολή προς τη δύση, από τρομερές θύελλες που φυσούν διαρκώς. Μερικές φορές ξεσκεπάζονται κάποιοι κρυμμένοι θησαυροί, αλλά ούτε ένας ιθαγενής δεν τολμά να τους ακουμπήσει.... Οι Μπάχτι – αποκρουστικά αλλά έμπιστα γκνομ – φυλάσσουν τους

²⁰ ΜΔ ΙΙ, 425

²¹ Collected Writings, V, p.331 Chaldean "Vedas"

²² ΜΔ ΙΙ, 609

²³ ΜΔ ΙΙ, 609

κρυμμένους θησαυρούς αυτού του προϊστορικού λαού, περιμένοντας την ημέρα που η περιστροφή των κυκλικών περιόδων θα καταστήσει την ιστορία του γνωστή προκειμένου για την εκπαίδευση της ανθρωπότητας.»²⁴

Κατακλυσμοί

«Ολόκληρος ο πλανήτης συσπάται περιοδικά και έχει συσπαστεί με αυτόν τον τρόπο τέσσερις φορές από την εμφάνιση της Πρώτης Φυλής»²⁵.

Ο κατακλυσμός που κατέστρεψε την ήπειρο που σήμερα η Αυστραλία είναι ένα απομεινάρι της, οφειλόταν σε υπόγειους σπασμούς και το σπάσιμο των ωκεάνιων πλακών. Αυτό που έφερε ένα τέλος στην επόμενη τέταρτη ήπειρο οφειλόταν σε διαδοχικές διαταράξεις της περιστροφής του άξονα. Ξεκίνησε στην αρχική τριτογενή περίοδο και συνέχισε έως την καταστροφή της Ατλαντίδας με εξαίρεση ίσως την Κεϋλάνη και ένα μέρος της Αφρικής. Άλλαξε την όψη της σφαίρας και καμιά μνήμη δεν υπάρχει για τις ανθισμένες ηπείρους και τα νησιά, τους πολιτισμούς της και τις επιστήμες της και δεν έχει παραμείνει τίποτα στα ιστορικά χρονικά εκτός μόνο στα Ιερά Αρχεία της Ανατολής.²⁶

Προϊστορική Ελλάδα – Πελασγοί

Ο Έντουαρντ Πόκοκ (Edward Pococke), καθηγητής του Χάρβαρντ 1604- 1691 με το βιβλίο του “India in Greece”²⁷ δήλωσε ότι *«η πρωταρχική ιστορία της Ελλάδας και της Ρώμης είναι η αρχαία ιστορία της Ινδίας»*. Βέβαια, στην εποχή του κανείς δεν ήταν έτοιμος να δεχθεί μια τέτοια άποψη, γιατί δεν γνώριζαν ακόμη ούτε τα Πουράνας ούτε την Ινδική Μυθολογία. Πολύ δε περισσότερο δεν μπορούσαν να γνωρίζουν την ηλικία των διαλέκτων και των γλωσσών που μιλάμε σήμερα και κυρίως την πρωταρχική γλώσσα από την οποία πήγασαν οι νεώτερες.

Η πόλη που σήμερα λέγεται Βεγγάλη ανήκε στους Induvansas, τους Γιούς της Σελήνης, τους Βουδδιστές, πολύ πριν από τον Γκοτάμα Βούδδα. Το Jainam-Gaya, το σημερινό Buddha-Gaya, ήταν η πρωτεύουσα του Παλάσα, το αρχαίο όνομα της επαρχίας Bihar. Παλαιότερα ακόμη ονομαζόταν Palivarta, δηλαδή η γη όπου ο κόσμος μιλούσε Pali, που σήμερα είναι η θρησκευτική γλώσσα των Βουδδιστών. Όπως είναι γνωστό στους Βραχμάνους, η γλώσσα Pali προηγείτο της Σανσκριτικής. Pali σημαίνει το πρωταρχικό ενώ το Samskrita, σημαίνει το τελειοποιημένο....²⁸

Ο Καθηγητής Max Muller μας απέδειξε ότι η Σανσκριτική είναι η «μεγαλύτερη αδελφή» όλων των νεώτερων γλωσσών. Όσον αφορά τη «μητέρα» συμπέρανε μαζί με τους συνεργάτες του ότι είναι *«τώρα μια γλώσσα που έχει σβήσει, που υπήρχε πιθανόν μαζί με τη γέννηση της Άριας φυλής»*. Όταν τον ρώτησαν ποιά ήταν αυτή η γλώσσα, απάντησε *«Ποιός θα μπορούσε να το γνωρίζει!»*. Όταν τον ρώτησαν για τη γεωλογική περίοδο που θα μπορούσε αυτή η γλώσσα να υπάρχει, είπε *«στην προϊστορική περίοδο της οποίας τη διάρκεια ουδείς γνωρίζει.»*

²⁴ ΙΑ, XV, σ. 212, συντμ. Ίσις Αποκαλυμμένη

²⁵ ΜΔ ΙΙ, 776

²⁶ ΜΔ ΙΙ, 314

²⁷ India in Greece, του Έντουαρντ Πόκοκ

²⁸ Από τις Σπηλιές και τις Ζούγκλες του Ινδουστάν, της ΕΠΜ, σ. 616 - From the Caves and Jungles of Hindustan, HPB, p.616

Η ιστορική δυσκολία προκύπτει από μια συγκεκριμένη επίσημη διατύπωση που έχουν καταθέσει Ανατολιστές με φιλολογικό σκεπτικό. Ο Καθηγητής Μαξ Μίλερ έχει έξοχα αποδείξει ότι τα Σανσκριτικά ήταν η «μεγαλύτερη αδελφή» - σε καμία περίπτωση η «μητέρα» - όλων των σύγχρονων γλωσσών. Ως προς το ποιά είναι η «μητέρα», ο ίδιος και οι συνάδελφοί του εικάζουν ότι είναι μια «γλώσσα που σήμερα έχει εκλείψει, η γλώσσα που μιλούσε πιθανώς η αυτόχθονη Άρια φυλή». Στην ερώτηση, «ποιά ήταν αυτή η γλώσσα», οι Δυτικοί απαντούν «Ποιός ξέρει;». Και όταν ερωτώνται, «Σε ποιές γεωλογικές περιόδους άκμασε αυτή η αυτόχθονη φυλή;» η ίδια επιβλητική φωνή απαντά: «Σε προϊστορικούς χρόνους, τη διάρκεια των οποίων κανείς δεν μπορεί να προσδιορίσει». Ωστόσο, πρέπει να ήταν τα Σανσκριτικά, όσο άξεστα και ανεπεξέργαστα, εφόσον «οι πρόγονοι των Ελλήνων, των Ιταλών, των Σλαβικών φύλων, των Γερμανών και των Κελτών» ζούσαν εντός «των ιδίων περιοχών» με αυτή την αυτόχθονη φυλή και η μαρτυρία που η ίδια η γλώσσα μεταφέρει έχει βοηθήσει τους γλωσσολόγους να ανιχνεύσουν τη «γλώσσα των θεών» στο λόγο όλων των Άριων εθνών. Στο μεταξύ, βεβαιώνεται από τους ίδιους Ανατολιστές ότι τα κλασικά Σανσκριτικά ανάγονται στην αρχή της Χριστιανικής εποχής, ενώ τα βεδικά Σανσκριτικά ανάγονται σε μόλις 3.000 χρόνια (ίσως και λιγότερα) π. Χ.

Έχοντας να διαχειριστούν μια «ιστορική δυσκολία» τόσο σοβαρού χαρακτήρα, οι υποστηρικτές αυτής της άποψης δεν μπορούν παρά να επαναλαμβάνουν ό,τι έχουν ήδη δηλώσει. Όλα εξαρτώνται από την ιστορία και την αρχαιότητα του Ινδο-Άριου έθνους. Το πρώτο βήμα που πρέπει να γίνει είναι το να εξακριβώσουμε κατά πόσο η ίδια η Ιστορία διαθέτει στοιχεία για εκείνη τη σχεδόν προϊστορική περίοδο, όταν τα πρωτόγονα Άρια φύλα δεν είχαν πατήσει ακόμα στο έδαφος της Ευρώπης. Από την πιο πρόσφατη εγκυκλοπαίδεια μέχρι τον Καθηγητή Μαξ Μίλερ και άλλους Ανατολιστές συμπεραίνουμε τα εξής: παραδέχονται ότι σε κάποια μακρινή περίοδο, πριν χωριστούν τα Άρια έθνη από τη φυλή καταγωγής (μεταφέροντας στο γλωσσικό τους όργανο σπέρματα των Ινδο-Γερμανικών γλωσσών) και πριν διασπαστούν για να σκορπιστούν ανά την Ευρώπη και την Ασία αναζητώντας νέους τόπους κατοικίας, υπήρξε «ένας και μοναδικός βαρβαρικός λαός σαν φυσικός και πολιτικός εκπρόσωπος της αυτόχθονης Άριας φυλής». Αυτός ο λαός μιλούσε «μια Άρια γλώσσα που έχει εκλείψει σήμερα» από την οποία με μια σειρά μετατροπών (που βεβαίως απαιτούσαν περισσότερες χιλιάδες χρόνια από όσα οι αμφισβητίες μας είναι πρόθυμοι να δεχτούν) προέκυψαν σταδιακά όλες οι μεταγενέστερες γλώσσες που μιλούν σήμερα οι Καυκάσιες φυλές. Αυτά είναι περίπου όλα όσα γνωρίζει η Δυτική Ιστορία για τη γένεσή της.

Η πρώτη Φυλή ήταν άφωνη. Η Δεύτερη είχε μια «Ηχητική Γλώσσα» μόνο από φωνήεντα που έμοιαζαν με ψαλμούς. Η Τρίτη ανέπτυξε ένα είδος γλώσσας που ήταν μια ελαφρά βελτίωση των διαφόρων ήχων της φύσης, της κραυγής των εντόμων και των πρώτων ζώων. Η ίδια φυλή στην εξέλιξή της ανέπτυξε «μονοσυλλαβική ομιλία» αλλά στη φυλή αυτή υπήρχε τηλεπαθητική συνεννόηση. Αυτά τα γλωσσικά χαρακτηριστικά μετεξελίχθηκαν σε συγκολλητικές γλώσσες. *«Και όπως όλες οι γλώσσες έχουν την κυκλική τους εξέλιξη.... Έτσι και η αρχέγονη ομιλία των πιο πολιτισμένων Ατλάντιων φυλών – η γλώσσα η οποία στα αρχαία σανσκριτικά αναφέρεται σαν «Ρακσάσι Μπάσα» - φθάρηκε και σχεδόν εξαφανίστηκε. Ενώ η αφρόκρεμα της Τέταρτης Φυλής κατευθυνόταν όλο και περισσότερο προς την κορυφή της φυσικής και διανοητικής ανάπτυξης, αφήνοντας έτσι σαν οικογενειακό κειμήλιο στη δημιουργούμενη Πέμπτη (την Άρια) Φυλή τις κλιτικές, υπερβολικά αναπτυγμένες*

γλώσσες... Η κλιτική ομιλία – η ρίζα της σανσκριτικής, που εντελώς λαθεμένα αποκαλείται «μεγάλη αδελφή» της Ελληνικής, αντί για μητέρα της – ήταν η πρώτη γλώσσα (τώρα η μυστηριακή γλώσσα των Μυημένων της Πέμπτης Φυλής).»²⁹

«Πάντως οι σημερινές γλώσσες είναι οι νόθοι απόγονοι των πρώτων φωνητικών παραφθορών του μεγαλύτερου τέκνου της αρχικής σανσκριτικής. ... Οι Σημίτες και ειδικά οι Άραβες, είναι οι τελευταίοι Άριοι, υποβαθμισμένοι σε πνευματικότητα και τελειοποιημένοι σε υλικότητα. Σε αυτούς ανήκουν οι Ιουδαίοι και οι Άραβες. Οι πρώτοι είναι μια φυλή προερχόμενη από τους Τσαντάλα της Ινδίας, τους εκτός κάστας, πολλοί από τους οποίους ήταν πρώην Μπραχμάνοι και οι οποίοι αναζήτησαν καταφύγιο στη Χαλδαία, στο Σαϊντ και στη Αρία (Ιράν) και γεννήθηκαν πράγματι από τον A-bram τους μη-Μπραχμάν περίπου 8.000 χρόνια π.Χ. Οι δεύτεροι, οι Άραβες, είναι απόγονοι των Αρίων εκείνων που δεν προχώρησαν μέσα στην Ινδία την εποχή της διασκόρπισης των εθνών, μερικοί από τους οποίους παρέμειναν κοντά στις παραμεθόριες περιοχές, στο Αφγανιστάν και την Καμπούλ κατά μήκος του Ώξου, ενώ άλλοι εισχώρησαν μέσα σε αυτήν και εισέβαλαν στην Αραβία.»

«Σύμφωνα με τον Φαράρ, η ‘μεμονωμένη γλώσσα’ των Βάσκων δεν έχει συγγένεια με καμιά άλλη ευρωπαϊκή γλώσσα, αλλά με τις γλώσσες των ιθαγενών της αντίθετης ακριβώς ηπείρου (Αμερικής) και μόνο με αυτές... Η μυστηριώδης ομοιότητα ανάμεσα στη γλώσσα τους και σε εκείνη των δραβιδικών φυλών της Ινδίας θα κατανοηθεί από όσους ακολούθησαν το περίγραμμά μας των ηπειρωτικών σχηματισμών και μετατοπίσεων...»³⁰

Η Ελληνική γλώσσα δεν μπορεί να εξηγήσει τη ρίζα της. Θα μπορούσε κανείς να ξεκινήσει με τη γλώσσα των Πελασγών, η οποία υπήρχε πριν οι Έλληνες κατοικήσουν την περιοχή. Στην απάντηση που δίνει αφενός ο Πόκοκ και αφετέρου ο Darayana Varma, στο αν υπάρχει ακόμη η Πελασγική διάλεκτος, λέει ότι υπάρχει στη Σανσκριτική και στην Πάλι διάλεκτο. Υπάρχει επίσης στη διάλεκτο του Κασμίρ και πολύ συχνά βρίσκεται στη δομή και τα φωνήεντα του Ζεντ-αρχαία Περσία.

«Η άγνοιά μας είναι αυτή που έκανε την ιστορία, μύθο και αυτή η άγνοια οφείλεται κατά μεγάλο μέρος στην Ελληνική ματαιοδοξία» αναφέρει ο Πόκοκ³¹ ο οποίος επισημαίνει ότι θα πρέπει ο γλωσσολόγος να ερευνήσει δύο κυρίως θέματα: α) τις πρωταρχικές διαλέκτους απ' όπου πήγασε η γλώσσα του Ομήρου και β) τον συνδυασμό συμφώνων και φωνηέντων και ο τρόπος που προφέρονταν οι συνδυασμοί τους από τον Ηρόδοτο και τον Θουκυδίδη. Θα πρέπει επίσης να μελετηθούν προσεκτικά η Ελληνική Μυθολογία, που δείχνει ότι οι Έλληνες σκέφτονταν και έγραφαν σε σχέση με τις θεότητές τους και η ιστορία που προς το παρόν βρίσκεται πίσω από τη μυθολογία. Αυτή η τελευταία καθώς αναφέρεται στις πρώιμες καταστάσεις της Ελλάδας θα πρέπει να ερευνηθεί με βάση τη γεωγραφία και τη γεωλογία των οποίων οι απαντήσεις αναμορφώνουν την ιστορία.

Γιατί ο μύθος είναι το αποτέλεσμα ενός ιδιαίτερου γεγονότος που έχει μια βάση. Ένας εθνικός μύθος έχει μια εθνική αιτία και αυτή απαιτεί ποιητικό αίτιο και όχι επινόηση. Οι εικόνες που υπάρχουν ως γράμματα και λέξεις, ως ποίηση και μύθος,

²⁹ ΜΔ II 199-200

³⁰ ΜΔ II, 200

³¹ India in Greece, Προοίμιο, του Πόκοκ, Oriental Publishers 1972

ήταν κάποτε γνήσια ιστορία που οι τότε Έλληνες ζούσαν και αποδέχονταν. Για τον Πόκοκ και για όσους πιστεύουν τα ίδια με αυτόν «*H EIKONA EINAI INAIKH – H KOYPTINA EINAI ELLHNIKH, και αυτή η κουρτίνα τραβιέται σήμερα.*»³²

Η γλώσσα ενός έθνους είναι μία από τις πλέον διαρκούσες στιγμές του, είναι η ζώσα ιστορία του και η ίδια η ιστορία του. Η Ελληνική γλώσσα είναι προέκταση της Σανσκριτικής. Αυτό σημαίνει ότι Σανσκριτικός λαός κατοίκησε στην Ελλάδα και αυτή η εγκατάσταση προηγήθηκε της αποίκησης εκείνων των λαών που βοήθησαν στη διάλυση της προηγούμενης παλαιότερης γλώσσας.

Με αυτό το σκεπτικό και με το γεγονός ότι ονόματα και πόλεις που υπάρχουν στην Ελλάδα, δεν μπορούν να ερμηνευτούν ετυμολογικά, όπως Στυμφαλία, Δωδώνη, Λοκροί, Ιθάκη, Κόρινθος, Όσσα, Αρκαδία, Αχαΐα, Βοιωτία, Λάρισα, Φάρσαλα, Φωκίδα, Μαγνησία κλπ., κυρίως ο Πόκοκ και αργότερα η Μπλαβάτσκι, δικαιολογούν και τεκμηριώνουν ετυμολογικά αυτές τις ονομασίες και άλλες ακόμη, βασιζόμενοι στις αρχικές ονομασίες πόλεων και επαρχιών που βρίσκονται ακόμη και σήμερα στην Ινδία. Η περιοχή από την οποία πήγασαν τα έθνη της Ευρώπης και της Ασίας ήταν κυρίως το Αφγανιστάν, η κοιλάδα του Ινδού ποταμού, η περιοχή του Όξου ποταμού και η περιοχή του Ρατζαστάν.

Ο Πόκοκ κάνει τον εξής συλλογισμό τον οποίο και αναφέρω:

1. Ας υποθέσουμε ότι τα ονόματα που δίνονται στα όρη, τους ποταμούς και τις πόλεις ότι έχουν κάποια σημασία,
2. Ας υποθέσουμε ότι η γλώσσα αυτών που έδωσαν τα ονόματα εξέφραζαν αυτή τη σημασία,
3. Ας υποθέσουμε ότι η γλώσσα των δοσμένων ονομάτων, θα εξηγούσε τη σημασία τους.

Ετσι,

1. Ονόμασαν τα όρη, τους ποταμούς και τις πόλεις και τα ονόματα που έδωσαν, είχαν κάποια σημασία,
2. Η γλώσσα τους εξέφραζε τη συγκεκριμένη σημασία,
3. Η γλώσσα τους θα εξηγήσει αυτή τη σημασία.

Αν η γλώσσα τους δεν θα εξηγήσει το όνομα, τότε οι Έλληνες δεν έδωσαν το όνομα. Κάποιο άλλο έθνος που μιλάει κάποια άλλη γλώσσα και η συγκεκριμένη γλώσσα θα μας δείξει ποιο είναι το έθνος.

Τώρα,

Τα ονόματα είναι γεωγραφικά,

Αυτοί που έδωσαν τα ονόματα είναι ιστορικά πρόσωπα.

Επομένως,

Η γεωγραφία και η ιστορία μιας χώρας θα πρέπει να ερευνηθεί είτε στη γλώσσα εκείνων που έδωσαν τα ονόματα ή στη μετάφραση της γλώσσας της χώρας από την οποία προήλθαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

³² «Hist. Greece” τόμ. i, εισαγωγή, p.xiii

Πελασγός: από το Pelasa ή Magadha ή Bihar

Οι Πελασγοί ήταν ο λαός που εγκαταστάθηκε στη χώρα που αργότερα ονομάστηκε Greece – Ελλάδα. Ο Άσιος, ένας από τους αρχαιότερους ποιητές της Ελλάδας, λέει ότι ο πρόγονος Πελασγός, ο οποίος ήταν κάτοικος της Gaya και όχι Γαία, ήλθε από τη Pelasa, το αρχαίο όνομα της επαρχίας Bihar. Gaya είναι ιερή πόλη της Πελάσα.

Ο Αισχύλος αναφέρει ότι πατέρας του Πελασγού ήταν ο Palaechton, του οποίου το όνομα αποδίδεται ως ο γιος του Pali-cthon ή της χώρα του Πάλι, της γλώσσας του Πελάσα, ή Μάγκαντα ή Μπιχάρ.

Έλληνες

Ονομάστηκαν από τα όρη «HELA» του Βελουχιστάν. Η οροσειρά εκτείνεται από τον βορρά προς νότο, μεταξύ του 67° και 68° μεσημβρινού. Συνδέονται με τις ψηλές περιοχές του Αφγανιστάν διαμέσου των ορέων Τόμπα, των οποίων θεωρούνται επιμήκυνση και τα οποία υψώνονται στα 11.000 έως 12.000 πόδια στα 30° 18' πλάτος και 67° μήκος.

Οι αρχηγοί αυτής της χώρας ονομάστηκαν Έλληνες ή οι αρχηγοί του HELA. Heli σημαίνει τον ήλιο, δείχνοντας έτσι ότι ήταν η γνήσια φυλή των Ρατζπούτ, οι οποίοι ήταν λάτρεις της Ηλιακής Θεότητας. (Heli, ο ήλιος, Ina, ο βασιλιάς) Hela, ήλιος, des, η χώρα. Helaines

Αττική

Το Αττάκ είναι σήμερα μια μικρή πόλη στην ανατολική όχθη του Ινδού ποταμού, 942 μίλια από τη θάλασσα και βρίσκεται στο σημείο όπου τα νερά του ποταμού Καμπούλ γίνονται πλεύσιμα. Το όνομα, όπως μας λέει ο Θόρντον, σημαίνει το 'εμπόδιο' και δείχνει το σημείο που είναι δύσκολο να υπερβεί κανείς. Είναι η οδός επικοινωνίας μεταξύ Αφγανιστάν και Βόρειας Ινδίας και ένα σημείο που αρκετές φορές διασταύρωσαν κατακτητές όπως ο Αλέξανδρος.

Μακεδόνας: από το Magadha και Magadanians

Οι Magadanians ήταν οι ανώτατοι άρχοντες και αυτοκράτορες της Ινδίας πάνω από 2000 χρόνια και η χώρα τους υπήρξε η έδρα της μάθησης, του πολιτισμού και του εμπορίου. Μία από τις πολλές οικογένειες που προήλθαν από τον σοφό Magh που αναφέρεται στα ιερά βιβλία του Αρναβάρτα, ο οποίος λέγεται ότι είναι απόγονος του Ρίσι Σουρύα. Υπήρξαν οι πρόγονοι των Ελλήνων Μακεδόνων.

Magdalenians

Magdala: μια πόλη στη λίμνη Γενησαρέτ, γενέτειρα της Μαγδαληνής

Κύκλωπες

Cuclopes από Goclopes: οι αρχηγοί του Gocla, περιοχή κατά μήκος των οχθών του Jumna. Η περιοχή αυτή ήταν η κατοικία του Κρίσνα και του δασκάλου του Νάντα. Το τμήμα της γης που αποικήθηκε στο Αιγαίο ονομάστηκε Κυκλάδες, δηλαδή η χώρα των Guclas, des=χώρα. Κατασκεύαζαν σπίτια από μεγάλες πέτρες και στρογγυλά, που έμοιαζαν με κυψέλες και είχαν ένα άνοιγμα όμοιο με μάτι.

Άβαντες- Abantes

Υπέροχη φυλή των Rajput, του Αβάντι από την επαρχία της Malva. Ξεχώρισαν ιδιαίτερα στις πεδιάδες της Τροίας ως τολμηροί και ισχυροί πολεμιστές.

Εγκαταστάθηκαν στη Φωκίδα και έκτισαν την πόλη Abae, μετά μετακινήθηκαν στην Εύβοια.

Λοκροί

Oaksh – Waloe, η φυλή του Όξου ποταμού

Ozaloe , είναι η μυρωδιά α) μυρωδιά από πηγές, β) άσχημη μυρωδιά των σωμάτων τους και γ) κάποιο είδος καρπού σαν σταφύλι που μύριζε.

Εύξεινος

Αυτοί που κατέβηκαν από τον ποταμό Όξο. Οι βασιλιάδες του Όξου που έδωσαν και το όνομα στον Εύξεινο Πόντο. Στην αρχή λεγόταν Άξεινος- ο αφιλόξενος.

Σάξονας –Saxon

Απόγονος του Saca (Sacas). Μια φυλή που κατοικούσε Βόρεια του Αρναβάρτα. Saca σημαίνει τον απόγονο.

Σκανδιναυός

Scandinavian από το Scandi-Navi, που σημαίνει τους «αρχηγούς του Scanda». Είναι ταυτόσημοι των κσατρίγιας-πολεμιστών της Ινδίας. Ο Καρτικέγια ήταν ο Ινδικός θεός του πολέμου.

Αβησσυνοί

Ένα άλλο όνομα του Ινδού ποταμού, Abu sin. Απ'αυτούς προήλθαν οι Κορίνθιοι που σημαίνει ο λαός του CORI INDUS. Cori είναι το στόμα του Ινδού.

Ευφράτης

Eu-Bh'rates, η γη του Μπαράτα.

«Η Αίγυπτος είναι πολύ αρχαιότερη από την Ευρώπη ... Οι Ατλαντο-Άριες φυλές άρχισαν να εγκαθίστανται σε αυτήν όταν οι Βρετανικές νήσοι και η Γαλλία δεν υπήρχαν ακόμη. Είναι πασίγνωστο ότι «η περιοχή της Αιγυπτιακής Θάλασσας» ή το Δέλτα της Κάτω Αιγύπτου, έγινε ξηρά πολύ βαθμιαία και ακολούθησε τα υψίπεδα της Αβησσυνίας.... Το Δέλτα σαν μια σταθερή και γόνιμη περιοχή, κατοικούνταν για πάνω από 100.000 χρόνια. Μετέπειτα φυλές, με ακόμα περισσότερο Άριο αίμα στις φλέβες τους από τους προκατόχους τους, έφτασαν από την Ανατολή και το κατέκτησαν από ένα λαό του οποίου το όνομα έχει χαθεί για τους μεταγενέστερους και δεν υπάρχει παρά μόνο σε κάποια Μυστικά Έργα.... (Οι Αιγύπτιοι) είχαν καταφέρει να φτάσουν εκεί μέσω της Αραβίας, της Αβησσυνίας και της Νουβίας, οδηγούμενοι από τον Μάνου-Βίνα την εποχή του Βισβαμίτρα.»³³

Δεν θα παραλείψουμε να αναφερθούμε στις πόλεις Mohenjo Daro και Harappa. Η πρώτη ανακαλύφθηκε το 1920 και η ηλικία της υπολογίζεται στα 5.000 χρόνια από σήμερα. Το περίεργο είναι ότι παρουσιάζει έναν πολιτισμό προηγμένο, με αποχετεύσεις και συστήματα ύδρευσης και η στρωματογραφική έρευνα ανασύρει πόλεις κτισμένες κατά σειρά η νεώτερη και πιο πάνω προς την επιφάνεια να επικαλύπτει την αρχαιότερη και πιο κάτω θαμμένη. Η αρχαιολογική σκαπάνη ανακαλύπτει παρόμοια στρωματογραφική σειρά της Τροίας.

Τί ήταν αυτό που έφερε πάλι πίσω προς την Ευρώπη και τη Μικρά Ασία, τις εθνικές φυλές της Ινδοευρωπαϊκής Άριας φυλής; Οι επιφανειακοί λόγοι είναι η αναζήτηση θερμότερου κλίματος και το εμπόριο, ας μην ξεχνάμε ότι οι λαοί αυτοί ήταν

³³ ΜΔ ΙΙ, 746

πολεμιστές και έμποροι. Και πιθανόν, μια μεγάλη θρησκευτική σύρραξη που στη μνήμη μας φθάνει με το έπος του Μαχαμπαράτα. Ένας θρησκευτικός πόλεμος ανάμεσα τους Τζαϊνιστές ή τους Βουδδιστές που ζητούσαν εκδημοκρατισμό του Μπραχμανικού Ιερατείου και βέβαια και άλλα δικαιώματα πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά. Η προϊστορική παράδοση που μοιάζει υπερβολικά με τις δικές μας παραδόσεις – λατρεία, μύηση, θεοί και ιεραρχίες τους, τελετές, γάμοι, χοροί και πανηγύρια - σώζεται μέσω των βάρδων στις νέες αποικίες με έναν τρόπο που συντηρεί την ιστορία τους και τη θρησκεία τους και όλα αυτά επαναλαμβάνονται στα έπη του κάθε νεοσύστατου έθνους. Τα έπη Ραμαγιάνα και Μαχαμπαράτα, Ιλιάδα και Οδύσσεια, έπος του Γκιλγκαμές, Σμαράγδινος Πίνακας του Ερμή, το Φιλανδικό έπος Καλεβάλα, το Σκανδιναβικό έπος Έντας (Eddas), το Χαλδαϊκό έπος του Οάννες, η Αιγυπτιακή Βίβλος των Νεκρών... είναι όλα επαναλήψεις της φυλετικής μας κληρονομιάς.

Είναι οι Έλληνες και η Ελληνική φυλή μοναδική; Ιδού το μεγάλο ερώτημα των σύγχρονων Ελλήνων. Η απάντηση είναι σαφής.

Οι Ρίζες Φυλές αλληλεπικαλύπτονται καθώς η νέα φυλή αρχίζει στα μισά της προηγούμενης. Κάθε Ρίζα Φυλή περιλαμβάνει τα ίδια Εγώ, τις ίδιες Ψυχές που εξελίσσονταν και στην προηγούμενη. «... Αυτό είναι σαφές: η Ανθρωπότητα του πρώτου Μανβαντάρα είναι εκείνη της έβδομης και όλων των ενδιάμεσων. Το ανθρώπινο είδος της Πρώτης Ριζικής Φυλής είναι το ανθρώπινο είδος της δεύτερης, τρίτης, τέταρτης, πέμπτης κ.τ.λ. Μέχρι την τελευταία αποτελεί μια κυκλική και σταθερή επανενσάρκωση των Μονάδων που ανήκουν στους Ντυάνι Τσοχάν της δικής μας Πλανητικής Αλύσου.»³⁴

Όμως, «Όλοι οι άνθρωποι έχουν το ίδιο αίμα αλλά όχι της ίδιας ουσίας»³⁵

Η Μυστική Δοξασία λέει ότι «Οι βασιλείς του Φωτός» είναι το όνομα που δίνεται σε όλα τα αρχαία κείμενα στους Κυβερνήτες των Θείων Δυναστειών.... Οι σοφές φυλές είχαν αντιληφθεί 'τους μαύρους δράκοντες της θύελλας, που είχαν κληθεί από τους δράκοντες της σοφίας και είχαν 'φύγει οδηγούμενοι από τους ακτινοβόλους Προστάτες της πιο Έξοχης Χώρας' τους μεγάλους αρχαίους μνημένους προφανώς εκείνους που οι Ινδοί αναφέρουν σαν τους Μάνου και Ρίσι τους. Ένας απ' αυτούς ήταν ο Βαϊβασβάτα Μάνου».³⁶

Βαϊβασβάτα Μάνου. Αυτός είναι ο Σοφός που λέγεται ότι υπάρχει εδώ και 18.000.000 χρόνια, ότι υπήρχε την εποχή που άρχισε η καταβύθιση της Ατλαντίδας, εδώ και 850.000 χρόνια και για τον οποίο λέγεται ότι υπάρχει ακόμη και τώρα στην ανθρωπότητα.

Οι πιο εξελιγμένοι πνευματικά στη γη σήμερα ανήκουν στην Πέμπτη υποφυλή της Πέμπτης Ριζικής Φυλής. Αυτοί είναι οι Άριοι-Ασιάτες. Οι αρχαϊκές παραδόσεις δείχνουν τους Μύστες της δεύτερης υποφυλής της Άριας οικογένειας να κινούνται από τη μια χώρα στην άλλη με σκοπό να επιβλέπουν την κατασκευή των μενχίρ και των ντολμέν, κολοσσιαίων Ζωδιακών από πέτρα, και τους τάφους ώστε όλα αυτά να χρησιμεύσουν ως ενδείξεις για τις επόμενες γενιές.

³⁴ ΜΔ ΙΙ, 147, υποσημ. 44

³⁵ ΜΔ ΙΙ, 105

³⁶ ΜΔ ΙΙ, 425

Λέγεται ότι «Οι πρώτες τρεις θείες ή αστρονομικές Δυναστείες οι οποίες δίδαξαν την Τρίτη Ριζική Φυλή, αφού εγκατέλειψαν τους Άτλαντες στην τύχη τους, επέστρεψαν ή μάλλον ξανακατέβηκαν στη διάρκεια της τρίτης υποφυλής της Πέμπτης, με σκοπό να αποκαλύψουν στη σωσμένη ανθρωπότητα το μυστήριο της γενέτειράς τους – τους αστρικούς κύκλους.» Ένας παρόμοιος συμβολισμός των ανθρωπίνων φυλών και των τριών Δυναστειών (Θεοί, Μάνες-ημι-θεία αστρικά της Τρίτης και της Τέταρτης και οι Ήρωες της Πέμπτης Φυλής) που προηγούντο των ανθρωπίνων βασιλέων, βρέθηκε στη σειρά των βαθμίδων και στα περάσματα του Αιγυπτιακού λαβυρίνθου.

Είναι η περίοδος της Τρίτης Ριζικής Φυλής που θα πρέπει να αναζητήσουμε την πρώτη εμφάνιση των Προγόνων εκείνων οι οποίοι ονομάστηκαν από μας οι πλέον αρχαίοι λαοί του κόσμου – σήμερα ονομάζονται Ινδο-Άριοι, Αιγύπτιοι και αρχαίοι Πέρσες αφενός και Χαλδαίοι και Φοίνικες αφετέρου. Αλλά ο πνευματικός πρόγονος της παρούσας γενιάς μας θα πρέπει να αναζητηθεί στην υποφυλή των Λεμουριών, σε εκείνη που προηγήθηκε του χωρισμού των φύλων.

«Η εσωτερική δοξασία το εξηγεί λέγοντας ότι καθένας απ'αυτούς (πνευματικοί πρόγονοι) ... εμφανίστηκε αρχικά πάνω στη γη σαν μια από τις επτά δυνάμεις του ΛΟΓΟΥ, ατομικοποιημένη σαν Θεός ή «Άγγελος» (αγγελιαφόρος). Έπειτα, αφού αναμείχθηκαν με ύλη, έπρεπε να ξαναεμφανιστούν στη συνέχεια σαν μεγάλοι σοφοί και καθοδηγητές οι οποίοι «δίδαξαν την Πέμπτη Φυλή», αφού πριν είχαν διδάξει τις δύο προηγούμενες φυλές, είχαν κυβερνήσει κατά τη διάρκεια των Θείων Δυναστειών και είχαν τελικά θυσιαστεί, για να ξαναγεννηθούν κάτω από διαφορετικές συνθήκες για το καλό της ανθρωπότητας και για τη σωτηρία της σε ορισμένες κρίσιμες περιόδους. Μέχρις ότου στις τελευταίες τους ενσάρκώσεις είχαν γίνει πράγματι μόνο «τα μέρη ενός μέρους» πάνω στη γη, αν και εκ των πραγμάτων ήταν το Ένα Υπέρτατο στη Φύση.»³⁷

Στα Πουράνας, στο Βίσνου Πουράνα, Βιβλίο I, κεφ. 4, αναφέρεται ότι υπήρχε στην Ηλιακή Δυναστεία – πρόκειται για τη Θεία Δυναστεία – ένας βασιλιάς που ονομαζόταν Maru, και ο οποίος διαμέσου της αφοσίωσής του στο Γιόγκα ακόμη ζει στο χωριό που λέγεται «Kalara», στα Ιμαλάια. Αυτός στη μέλλουσα εποχή, θα αποκαταστήσει τη φυλή των Κσατρίγια, δηλαδή των πολεμιστών, στην ηλιακή δυναστεία. Η ίδια πληροφορία δίνεται στο κεφ. 12 (Scanda) του Μπαγκαβάτ ως εξής: *«Το Βαγιού Πουράνα δηλώνει ότι ο Maru θα αποκαταστήσει την αίγλη των Κσατρίγια στη 19^η Γιούγκα.»* Λέγεται επίσης ότι οι πρίγκηπες της πόλης Mori, ονομάζονταν έκτοτε Mauryas. Το Maurya θεωρείται παραφθορά του Mori και το τελευταίο αντιπροσωπεύει μια φυλή Rajput.³⁸

Οι Έλληνες, οι αρχηγοί του HELA ήταν η γνήσια φυλή των Ρατζπούτ, οι οποίοι ήταν λάτρεις της Ηλιακής Θεότητας. (Heli, ο ήλιος, Ina, ο βασιλιάς)

Από την Ε.Π.Μπλαβάτσκι, στο βιβλίο της «Από τις σπηλιές και τις ζούγκλες του Ινδουστάν» αναφέρεται ότι «οι τριάντα έξι φυλές Ρατζπούτ, οι Rajkula, κρατούν το μυστικό της προέλευσης των Ελληνικών φυλών».

Ο Διδάσκαλος της Μπλαβάτσκι ήταν ο Μαχάτμα Μορύα και είχε μια εικόνα του που έδειχνε ένα γίγαντα τριών μέτρων, έναν υπέροχο τύπο ανδρικής ομορφιάς, δύναμης, και γοητείας. Η ίδια διαβεβαίωνε πως ήταν Ρατζπούτ εκ γενετής και ότι η φυλή αυτή ήταν η αρχαία φυλή των πολεμιστών της Ινδικής ερήμου, και το έθνος του ήταν το

³⁷ ΜΔ II, 359

³⁸ Άπαντα, τόμ. VI, Δεκέμβριος 1883 και «Θεόσοφος», τόμ. V, αριθ. 3 (51), Δεκέμβριος 1883, σ. 99

πλέον εκλεπτυσμένο και όμορφο έθνος του κόσμου.³⁹

Η περιοχή που έζησε αυτή η φυλή ονομάστηκε Rajputana και λένε ότι η ήταν από τις πιο γενναίες φυλές της Ινδίας και ότι η καταγωγή της κρατάει από την πιο μυστικιστική φυλή – τη Φυλή του Ήλιου, της οποίας η καταγωγή είναι ο ίδιος ο Ήλιος.⁴⁰

Οι *Vansavali* ή οι γενεαλογίες των Φυλών – του Ήλιου και της Σελήνης, δύο φυλές διαφορετικές που διασπάνε τους αρχαίους Ινδούς σε δύο στρατόπεδα – δηλαδή οι Βραχμάνοι και οι Κσατρίγια έχουν την καταγωγή τους – οι πρώτοι από τον Ικσβακού έως τον Ράμα και οι δεύτεροι από τον πρώτο Βούδδα έως τον Κρίσνα. Ο Κρίσνα κατάγεται από τη Σεληνιακή Φυλή.⁴¹

Οι Σεληνιακοί Θεοί ονομάζονταν στην Ινδία «Πατέρες»

Είχαν επτά Ιεραρχίες ή Τάξεις. Αν και στην Αίγυπτο η σελήνη λατρευόταν λιγότερο απ'ότι στην Χαλδαία και την Ινδία, η Ίσιδα αντιπροσωπεύει τη Σελήνη που είναι το «Ουράνιο Ερμαφρόδιτο» Lunar Gods. Οι Σεληνιακοί θεοί της Αιγύπτου ήταν ο Θωτ ή Ερμής, στην Ινδία ο Βούδδας, ο γιός του Σόμα, που είναι το φεγγάρι. Στη Χαλδαία ο Νέμπο. Η σύζυγος του Θωτ, Σίφιξ, η σεληνιακή θεά κρατάει ένα πεντάκτινο, το σύμβολο του ανθρώπου ή του Μικρόκοσμου, που διακρίνεται από τον επταπλό Μακρόκοσμο.

Επίλογος

Η εργασία αυτή είναι το αποτέλεσμα μιας προσπάθειας να παρουσιάσει κάποιες όψεις της μυστικής παράδοσης που αφορούν την προϊστορία της ανθρωπότητας και την προέλευση των Ελλήνων, με ένα απλό, περιληπτικό και όσο το δυνατό κατανοητό τρόπο. Από τους αναγνώστες, κάποιιοι θα αμφισβητήσουν τα γραφόμενα, ενώ άλλοι θα βρουν απαντήσεις σε πολλά ερωτήματά τους. Όπως και να είναι, η απόκρυφη ιστορία της ανθρωπότητας είναι ένα από τα σπουδαιότερα τμήματα της μυστικής παράδοσης γιατί α) διευρύνει την ανθρώπινη συνειδητότητα και σήμερα, β) πολλές από τις πληροφορίες της επαληθεύονται από τη γεωλογία και την παλαιοντολογία. Καθώς ο χρόνος κυλά όλο και περισσότερες ανακαλύψεις θα τεκμηριώνουν τις κρυμμένες πραγματικότητες και η εξωτερική επιστήμη θα προσεγγίζει την εσωτερική πραγματικότητα.

Βρισκόμαστε σε μια μεγάλη καμπή της εξέλιξης, συμπλέουμε με την αδιάκοπη ροή νέων γνώσεων, αναπτύσσουμε μια νέα κατάσταση συνειδητότητας. Πρωτεύοντα ρόλο σε όλα αυτά παίζει η μυστική παράδοση γιατί κρατά τα μυστικά και τα κλειδιά της εξέλιξης. Ας την αφουγκραστούμε...

³⁹ Άπαντα, τόμος VIII, σ. 400, κεφ. Helena Petrovna Blavatsky

¹³ Άπαντα, τόμ. II, σ. 72, Echoes from India

¹⁴ Άπαντα, V, σ.29